

Читайте у сьогоднішньому номері:

Ріпакове поле не може не вражати. У будь-яку пору року воно виглядає чудово. Навесні з-під снігу видно зелені ріпаківі листки, у травні воно, усипане жовтим цвітом, на фоні синього неба стає улюбленою фотозоною для красунь...

...стор. 2

У колектив влилася легко, швидко освоїлась. Чоловік також уже три роки працює на комбикормовому заводі слюсарем-ремонтником. У них двійко діток»...- стор.3

Мирослав Дочинець: «В поті чола будеш їсти хліб свій». Це не покара, це вимога, припис. Щоденний хліб (їжу) треба заслужити. Кожного дня вчинити якесь зусилля - до поту. Чи то робота, чи швидка хода, біг. З потім вийде недобра сіль і недобрі нерви...- стор.8

«Зернова лабораторія – серце елеватора», - каже очільниця лабораторії Оксана Трохименко. Не сміємо їй не вірити, бо вона свою роботу знає добре, адже вже сім років очолює підрозділ, який складається із двох лабораторій..... - стор.6-7

Виробник і пайовик: щоб зв'язок між нас не зник!

ПЕРЕВЕСЛО

Міжрайонний інформаційний бюлетень Групи компаній «Нива Переяславщини»

№9(39)
Від 02.09. 2023

ДО ДНЯ УКРАЇНИ ЗІБРАЛАСЯ «НИВИ» РОДИНА

стор.5

стор. 7

КОРОТКИМ РЯДКОМ

НАВЧАННЯ ДО ЧЕРВНЯ, БЕЗ ТЕЛЕФОНІВ ТА З ЕКСПЕДИЦІЯМИ: ЯКІ ЗМІНИ ЗАПРОВАДЯТЬ У ШКОЛАХ З 1 ВЕРЕСНЯ

Українські школи цього року запроваджують ряд змін, які продиктовані військовими реаліями. Серед них - навчання мінної безпеки та оновлені предмети - новини України. Новий навчальний рік у школах відбуватиметься в умовах військового стану, тому навчальні заклади вирішили запровадити кілька ключових змін, щоб максимально адаптувати освітній процес під теперішні реалії. Відтак, діти вивчатимуть мінну безпеку, уроки можуть тривати аж до кінця червня, а подекуди у школах заборонять використовувати телефон і це - не єдині нововведення, які вступлять у дію вже з 1 вересня. Формат навчання можна буде обирати самостійно. Якщо у школах є надійно облаштовані укриття - навчальний заклад може проводити очні заняття, якщо укриття не здатні одночасно прийняти всіх школярів та педагогів під час повітряної тривоги можуть запровадити навчання у кілька змін. Школи можуть запровадити й змішаний формат навчання: приміром, у якісь дні буде навчання дистанційне, в інші - очне.

При цьому Миколаївська, Запорізька, Херсонська області вже затвердили лише дистанційний формат навчання, Сумська та Чернігівська - змішаний.

США ПОБАЧИЛИ «ЖИТТЄЗДАТНІ МАРШРУТИ» ДЛЯ ЕКСПОРТУ УКРАЇНСЬКОГО ЗЕРНА – ЗМІ

США бачать життєздатні маршрути для експорту зерна з України, тож протягом наступних місяців можливе повернення до показників довоєнного періоду.

У Сполучених Штатах Америки заявили, що побачили можливості для експорту українського зерна через територіальні води України та сухоходом – після того, як росія вийшла з зернової угоди.

Про це повідомляє Reuters.

«Я вважаю, що є життєздатні маршрути через територіальні води й сухопутні шляхи України. Ми прагнемо протягом наступних кількох місяців повернутися до експорту з України на рівні довоєнних показників», – сказав керівник офісу з координації санкцій Держдепу США Джеймс О'Браєн в інтерв'ю агентству.

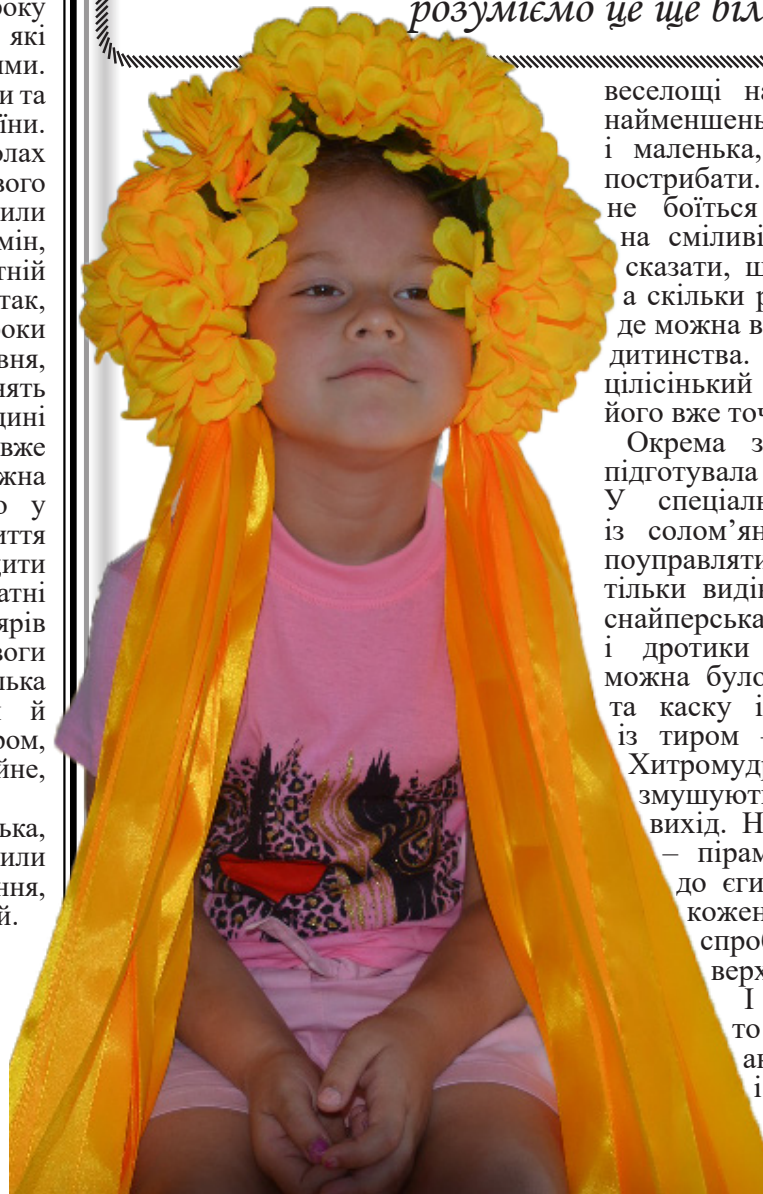
Зазначимо, Україна – один з найбільших світових виробників та експортерів зерна.

Зазвичай мільйони тонн продовольства відвантажуються з чорноморських портів Одеси та Миколаєва, але після того, як росія вийшла з угоди минулого місяця, українська сторона змушена покладатися виключно на свої порти на річці Дунай.

Нагадаємо, 17 липня росія вийшла з «зернової угоди», за якою зобов'язувалася не перешкоджати експорту українського зерна, і погрожує розглядати всі цивільні судна як потенційні військові цілі. Після виходу з угоди вона неодноразово обстрілювала українські порти й зерносовища.

ДО ДНЯ УКРАЇНИ ЗІБРАЛАСЯ «НИВИ» РОДИНА

Немає у світі нічого ціннішого за родину, немає важливішого і дорожчого. Тут ми знаходимо розраду і спокій, тут переживаємо найщемливіші моменти, тут осередок нашого щастя і колиска життя. Із часом чи трагічними подіями розуміємо це ще більше, ще відчутніше, особливо під час війни. ...

веселощі на будь-який смак. Для найменшеньких були гірки – велика і маленька, батути для бажаючих пострибати. Для тих, хто зовсім не боїться висоти, випробування на сміливість – 4 банджо. Треба сказати, що охочих не бракувало, а скільки радості і крику було – от де можна відчути справжню радість дитинства. Для зовсім малюків – цілісний басейн із смішариками, його вже точно ніхто не остерігався.

Окрема зона – стрілецька, яку підготувала служба безпеки Ниви. У спеціально обладнаному тирі із солом'яних тюків можна було поуправлятися зі стрільби. І яких тільки видів зброї тут не було – і снайперська рушниця, і гвинтівка, і дрючки для дартсу. Тут-таки можна було приміряти бронежилет та каску і зробити фото. Поруч із тиром – солом'яний лабіринт. Хитромудрі переплетіння ходів змушують подумати, як знайти вихід. Нововведення цього року – піраміда з тюків. Звичайно, до єгипетських їй далеко, але кожен охочий запросто може спробувати дійти аж до верхівки.

І якщо вже стрільба – то справа чоловіча, то аквагрим точно зацікавить і дівчаток. Кетяги калини, дивовижні метелики, прапор України, квіти прикрашають дитячі личка. А ще завдяки умінню наших майстринь тут можна швидко перетворитися на казкового котика чи песика.

Наступна група забавлянок – то спілкування із аніматорами. Тут дітлахи зустріли героїв комедійного страхітливого серіалу «Венздей» та мультяшної боротьби за виживання із серіалу «Гра в кальмара». Старші діти не залишились байдужими і залюбки брали участь у всіх змаганнях.

Справжній ажітаж викликали ростові ляльки П'ятачок та Пес Патрон – кожна дитина намагалася пригорнутися, торкнутися, або хоча б потягнути героїв за хвостик.

А фінальним акордом свята стали хороводи та кольоровий дим. Жовтосині кольори ніяк не хотіли скорятися вітру, але зрештою після двобою кольори нашого прапора замайорили над полем і понесли до самісного неба дитячі крики: «Перемоги!», бо саме таким було потаємне бажання діточок. Нехай буде воно почуте, нехай міцними будуть наші воїни, нехай жодна ворожа зброя їх не бере, і нехай на вимогливий дитячий поклик прийде якнайшвидше Перемога.

А поговориш, і там відкривається така глибина, що навіть дивно: як досі тобі до всього цього не було діла. Так було із черговою нашою героїнею Інною Борисівною Ковальчук.

Сьогодні, до речі, вона не лишень наша героїня, вона ще й іменинниця. Відповідно до рішення власника компанії Олександра Олексійовича Мостіпана, кожен працівник «Ниви» має право у цей день на вихідний, тому скористаємось її відсутністю аби привітати завісу її життя.

Стосунки родини Кравчук (саме таке дівоче прізвище нашої героїні) із Переяславським ЕКХП склалися дуже давно, ще задовго до того, як збудували тут один із п'яти найсучасніших комбикормових заводів за швейцарською технологією.

Якраз коли планували будувати комбикормовий завод, сюди на роботу із чудового Запорізького краю, що зараз потерпає від навали рашистських полчищ, приїхала родина Кравчуків. Борис Романович був дуже вправним енергетиком, а для будівництва великого енергоємного підприємства, яким є комбикормовий завод, був потрібен саме такий спеціаліст. Так із Приазов'я родина переїхала до Переяславського, а Борис Романович працював відразу енергетиком, потім тривалий

Започаткована кілька місяців тому нова рубрика #25РАЗОМЗНИВОЮ постійно відкриває якісь нові грані у добре знайомих людях, колегам, з якими щодня вітаєшся, можливо навіть спілкуєшся, але за робочими буднями здебільшого бракує часу, аби поговорити про щось потаємніше...

ІННА КОВАЛЬЧУК: З КОМБІНАТОМ ПОВ'ЯЗАНА ЦІЛА НАША ДИНАСТІЯ

час головним енергетиком ЕКХП. Тут родина отримала квартиру від комбінату і назавжди залишилася у селі.

«Дуже грамотний і серйозний був мужик», - кажуть про нього старожили компанії. Він і запуслав завод, тому на одній із наших старих світлин він разом із іноземними спеціалістами під час його пуску.

А що таке бути головним

енергетиком, тут вам і казати нема чого. Це робота, яка потребує від тебе повної самовіддачі і великої жертвності. Тут також працювала і мама Інни Борисівни - Варвара Лазарівна. У сотнях трудових книжок її рукою було вписано: «Прийняти на посаду... у Переяславський ЕКХП».

Через багато років потому прийшла сюди на роботу і

Інна Борисівна до зернової лабораторії лаборантом. Допоки завідувачка хімічної лабораторії не спокусила її роботою у хімічній. Так уже за кілька днів, у суботу - 19 серпня - буде 32 роки, відколи вона працює на комбінаті, а згодом на «Ниві». У колектив влилася легко, швидко освоїлась. Чоловік також уже три роки працює на комбикормовому заводі слюсарем-ремонтником. У них двійко діток - донечка Наталя закінчила університет Т.Г. Шевченка, працює юристом і син Володимир - студент КПІ. Родина дуже дружна і працююча. А у нашої героїні сьогодні День народження. Від імені колег і усієї «Ниви» ми вітаємо іменинницю і щиро зичимо, аби родинонька жила у добрі та злагоді, нехай радість і щастя назавжди поселяться у їхній оселі, а діти та онуки не дадуть закінчитися трудовій династії Ковальчуків.

ПШЕНИЧНИЙ ОКРАЄЦЬ ПАХНЕ ТРИВОГОЮ

Немає у світі запаху, який був би приємніший для українця. Буханець пахне літом, сонечком, дощиком і маминими руками. А наша велика українська паляниця два крайні роки пахне також тривогою.

І не тільки тому, що ворог залишив по всій Україні чорні мітки на полях, і не лишень через те, що всіяні ниви не пшеничкою, а снарядами, але і, тому що ці роки були неспокійними для хліборобів.

Бували аграрії відзначають, що не пам'ятають настільки складних років для цієї культури. Осимку пшеницю, а саме її вирощують на полях компанії, торік довелося сіяти пізно - не давали дощі. Посіви

Той, хто хоч раз із нетерпінням дожидає доки мама чи бабуся витягнуть із печі духмяну пшеничну паляницю, зрозуміє нас із півслова. ..

заходили в зиму слабкими, температурний режим не давав рослинам розкущитися. Деякі рослини заходили у фазі 1-2 листочків. Тому щойно з'явилися на землі перші проталини, посіви піджили по мерзлоталому ґрунту.

«Цей рік був дуже складний щодо погодних умов. Весна була рання, але при цьому з великою кількістю опадів. У квітні дощу випало значно вище норми для нашого регіону. І всі наступні місяці були температурні гойдалки. До збирання прийшли готові до всіляких несподіванок,

бо маємо значний аграрний досвід. Але природі знову вдалося нас здивувати.

Зазвичай починаємо молотити на Петра і Павла, а тут якраз зарядили дощі. Поля компанії розташовані у п'яти територіальних громадах Київщини, тому є місця, де земля, хоч на хліб намазуй, а трапляються болота та пісок. Отож і підходи до збирання у нас різні.

Однак цього року доводилося і техніку тракторами витягати й стояти у полі, очікуючи погоди.

Але кожен погору днину використовували для жнив. Тому у нас перша декада серпня, а до завершення збирання ранніх зернових ще далеко. Майже завершено збирання ячменю, а от над пшеничкою треба ще потрудитись. Наразі якістю зерна ми задоволені, тим паче, що нас не турбують питання його наступних продажів, бо головна мета вирощування - це використання на корм тваринам, а для цього якість

зерна нормальна. Теплої літньої днини сохне пшеничка швидко, так що і вологість не понаднормова, і зайвих затрат на сушіння не буде.

Техніка працює, люди у полі, і все було б добре, якби не клята війна. Вона додає тривоги до нашого життя, а зі своїми хліборобськими завданнями ми впорасмося», - зауважує очільник аграрного напрямку компанії Станіслав Кошіль.

На полі у Положях молодий агроном Єгор Хмарін спостерігає за кожним новим бункером комбайна, перевіряє, щоб пшеничка була зібрана акуратно, бо до хліба треба ставитись душевно. Навіть найменшу можливість використовують аграрії, щоб прискорити процес збирання. Тут-таки працює тюкувальний прес, машини відвозять сухі тюки до солом'яних котелень на комплексах чи до виробничого майданчика у селі Переяславське. А слідом йдуть трактори, готують ґрунт до посіву ріпаку, бо попри тривоги знову час сіяти.

РІПАК — ЦЕ ЗАВЖДИ СТАРТ ЖНИВ

Величні споруди людського генія, втілені у камені, склі, бетоні, століттями дивують, надихають, зачаровують. Незбагненними здаються будівлі фінського Акрополя і Тадж-Махалу в Акрі, паризька площа Згоди та Софія Київська. Та й творці цієї краси видаються нам якимись особливими й наділеними багатьма талантами.....

Група компаній «Нива Переяславщини» провела усю підготовчу роботу.

«Техніка була готова ще на початку липня, за це дякуємо інженерній службі та механікам. Очікування погодних сюрпризів змусили змінити стратегію і залучити ще додатково наймані комбайни.

Команда «Ниви» добре підготовлена, бо у це уже 25 жнива у компанії для багатьох працівників. Але є така особливість в аграрній практиці, що ти ніколи заздалегідь не зможеш передбачити всього, ось і в цьому році погода кидає нас то у спеку, то у проливні дощі із грозами. Тому ми не поспішаємо з висновками щодо урожайності: мало виростити, треба ще вчасно зібрати. Старт жнивам дав ріпак.

Наші агрономи та механізатори мають значний досвід

виращування ріпаку, але кожного разу природа підкидає свої сюрпризи й все, як вперше.

Через тривалий період цвітіння, дозрівання ріпаку відбувалося нерівномірно й було розтягнуте в часі. Ріпак має таку особливість, що залежно від ярусу розміщення стручків, насіння на одній і тій самій рослині дозріває по-різному. Тому для пришвидшення строків збирання та більш рівномірного досягання використовували десикацію. Та і рослини у нас із різними строками дозрівання, тому сподіваємось, що матимемо гарні результати попри усі об'єктивні причини.

Ці жнива уже другі за час повномасштабного вторгнення, тому ми на повну відчуваємо на собі усе те, що переживає країна. Є нестача кадрів, не зрозуміла ситуація із ціною, але найперше – це подальша доля ріпаку, бо це єдина культура, яку

ми вирішуємо не для внутрішнього споживання, а для експорту, а з цим незрозуміла ситуація. Усвідомлюємо, яка відповідальність на нас покладена, тому жнива – це наша битва за майбутнє, за продовольчу безпеку держави. Кожне зернятко із поля, то наша особиста цеглинка у майбутню Перемогу», - коментує початок жнив директор з питань рослинництва Станіслав Кошіль.

Ріпакове поле не може не вражати. У будь-яку пору року воно виглядає чудово. Навесні із-під снігу видно зелені ріпаків листки, у травні воно, усипане жовтим цвітом, на фоні синього неба стає улюбленою фотозоною для красунь, а у липні – то вже полігон для потужної техніки й перша культура, яка розпочинає жнива.

На полі у Сомковій Долині усе готове до збору урожаю. Працюють аж три комбайни. За кермом екіпажі Василя Куракси, Віктора та Миколи Смарчевського, Ігоря Смовського, Олександра Яковлева, Миколи Яроша. Комбайни молотять так вправно, що бункеронакопичувачі ледь встигають забирати чорняві зернятка, щоб стати першим пунктом їх довгої дороги до заморських країн. На бункеронакопичувачах Микола Бабич, Олександр Данілов, Олег Летко,

Олексій Чупрун.

Бережуть збіжжя від вогню Рустам Саттаров та Іван Шемет, а запилженими польовими дорогами до елеватора довозять зібране шустрі вантажівки. За кермом наші вправні водії Василь Григор, Євгеній Сфіменко, Юрій Ненько, Валентин Ральченко, Олександр Стригун, Анатолій Черкаський, Анатолій Томілович, Дмитро Піванов, Дмитро Тербило.

Тут-таки трактор нарізає скиби щойно зібраного поля під урожай наступного року, дискує Іван Шеремет. А виріс ріпак під дбайливим оком агронома Миколи Васильовича Остапенка.

Сердечно дякуємо усім, хто є полководцями, командувачами, бійцями цієї вічної битви за урожай, бо допоки вони б'ються, ми розуміємо, що кожен із нас під надійним захистом, а Україна буде із хлібом!

Та особлива пора, коли із черева великого преса вистрибує золотавий тюк соломи уже настала, а це означає, що жнива майже добігають кінця і згодом пшеничні струмочки побіжать до машин, щоб Україна була з хлібом.....

Якщо ви гадаєте, що солома, яка залишилася на полі, – то тільки пожнивні рештки, – то дуже помиляєтесь.

Ми можемо вам навести навіть десять способів використання соломи. По-перше, це гарний матеріал для бриля, сумочки, браслетика. По-друге, це добриво.

По-третє, це чудовий матеріал для мульчування. По-четверте – це якісне і дешеве біопаливо. По-п'яте, це відмінний корм для тварин. По-шосте, – субстрат для вирощування

деяких рослин. По-сьоме, будівельний матеріал – із соломи'яних тюків будують навіть будинки. По-восьме – стародавній покрівельний матеріал, який використовували ще наші предки. По-дев'яте, це матеріал для виготовлення сакральних речей – того ж таки дідуха.

А десятий спосіб вигадала маленька Софійка із села Черняхівка Дірківщинського старостату. Софійка разом із братиком Мішком приїхала у гості до бабусі на літо з

ДЕСЯТЬ СПОСОБІВ

Києва.

Ви навіть не можете собі уявити скільки спокус для маленької дитини у бабусі у селі... Можна босоніж ходити по траві, можна спати допоки хочеш і не йти у жоден садочок. Можна дізнатися, де ростуть помідори, чи знайти у листячку зелений огірок, Можна ласувати малиною та ожиною, їсти грушки просто із дерева.

А якщо тобі поталанить і саме у цей час Група компаній «Нива Переяславщини» привезе своїм пайовикам солому, то можна використати її як фотозону для чудових світлин і насмикати соломи та зробити

із неї гніздечко.

«Окрім щорічних виплат орендної плати, наша компанія має ще програму

лояльності для пайовиків, яка включає можливість отримати плату в натуральній формі чи грошима. Кожен

Уже 523 дні ми живемо війною, ми тримаємось, зіплюємо зуби, заспокоюємо дітей і стареньких, ми зібрані й напнуті, як струна. Ми все частіше живемо тим, що є тут і зараз. Так якось легше, бо хтозна, що там доля готує попереду. Звуки повітряної тривоги, напружені новинні стрічки, повідомлення про втрати та біль, що сягає неба. Сьогодні така наша реальність.

Та треба йти далі, змушувати себе вставати й «на автоматі» жити перші години, доки світ не знайде можливості чимось підзарядити твій внутрішній акумулятор, у якому вже навіть сигнальна лампочка не світиться. Але на те він і Світ, щоб щоразу знаходити приспані й не помічені у суєті резерви, генератори життя й акумулятори гарного настрою.

Такі генератори має не лише кожен із нас, але й великі підприємства, як «Нива Переяславщини». З'явиться новий вид продукції, стиглий колос покличе збирати хліб чи виникне можливість зробити чергову добру справу. От тобі й акумулятор, бо добрі справи заряджають.

Мова знову піде про наші щомісячні акції підтримки одиноких жителів у селах, де

Останнім часом часто чуємо: немає сили, постійна втома, виснаження. Воно і не дивно, бо чимось маємо жити: добрими новинами, хвилинами радості, спокоєм, впевненістю, що завтра все стане як було...

і бабусям.

Загалом ми продовжуємо виконувати цю роботу уже сорок місяців. За цей період ми понад 6 тисяч 600 разів відкривали двері до квартир і будинків зі словами: «Доброго дня, ми від «Ниви Переяславщини» і особисто від Олександра Олексійовича Мостіпаня прийшли побажати вам

ДОБРІ СПРАВИ ЗАРЯДЖАЮТЬ

працює «Нива». Зазвичай участь у підготовці самих наборів бере багато людей, кінцевий етап завершує служба охорони праці та медичний працівник компанії, а фасування – то справа водіїв автобусів. Вони вже так звикли до цієї роботи, що пакування доведено до автоматизму, а коробки, які щоразу стають повнішими, вони взагалі фасують, як у супермаркеті.

Цього разу, окрім звичної олії, борошна, крупи, цукру, макаронів, плетінки, хліба та печива та виробів ТМ «П'ятачок» до кожного пакуночка потрапили аж по дві банки м'ясної тушонки. А це велика допомога, Як

розповіла одна із наших підопічних, якщо правильно розділити, то на банці можна тиждень прожити, бо влітку огірки, помідори й картопля – все своє...

Але залишимо цю приємну місію – викладати усе, що принесли, нашим друзям, а ми можемо відзначити своєрідний ювілей акції, відколи ми приходимо у домівки, аби принести к р а п е л ь к у радості нашим чудовим дідусям

доброго здоров'ячка і принесли продуктовий набір». І незмінно чуємо: «Ми вже зачекалися вас, діточки».

На ці потреби компанія витратила близько 3,8 мільйона гривень (3 848 800) і ми щасливі, що змогли допомогти частині наших земляків пережити ці непрості часи.

Можливо ми для них стали можливістю хоч трішки підзарядитись і дивитися на світ з більшою надією, а вони для нас так точно стали гарною підзарядкою, бо добро **заряджає.**

«Те, що йде від серця, до серця і доходить». Джеффри Пайетт.

ВИКОРИСТАННЯ СОЛОМИ

пайовик отримує ящик м'ясної консерви (12 банок), безплатну оранку чи дискування городу та дисконтну картку на продукцію ТМ «П'ятачок» та тюк соломи. Саме зараз після завершення збирання зернових розпочали завозити солому пайовикам. Отримати її може кожен, хто забажає», - зазначає директор Групи компаній **Віталій Шакель**.

У селі Черняхівка проживає зовсім небагато людей, тому сюди заїжджає тільки один трактор, завантажений тюками. Всього 9 пайовиків виявили бажання отримати солому.

Серед них **Галина Жовкла**. Про використання соломи вона також може розповісти багато і не тільки прозою, але і віршами, бо давно шанується у поезії. Вона бере солому, бо має аж трьох кізочок, а ячмінна солома їм чудово смакує. А ще її двір повен-повнісінький сірих вгодованих гусей. Вони зчинили страшний лемент, але коли побачили солому, то змилювалися і дозволили трактористу вигорнути два тюки.

У сусідньому дворі нас якраз зустрічає **Соломія та Михайлик Костенко** - найдорожчі бабусині онуки, що готові лазити нагору,

хоч і боязко, але чому не сфотографуватись на таких золотавих тюках.

Керує видачею **Лариса Миколаївна Курінь**, директор ТОВ «Яготинське», вона знає кожного пайовика не тільки в обличчя, але навіть, як краще під'їхати, щоб розвантажити солому.

Люди радіють, що солома ячмінна, тому тваринам вона буде не тільки підстилкою, але й піде в їжу.

Солома радує, годує, гріє і навіть надихає, а ще воно пахне літом, сонцем і бабусиним домом, де у вимощеному Софійкою гніздечку запросто може поселитися лелеча родина.

БУДІВЕЛЬНИК – ПРОФЕСІЯ ВІЧНА

Навряд чи у світі знайдеться людина, яка хоч раз у житті не відчувала себе будівельником. Хтось самотужки зводив власний будинок, інші ставили гараж чи майстрували ипаківню, точно майже кожен «переживав» ремонт у будинку... Якщо уже і цього не доводилося робити, то ви стовідсотково будували в дитинстві «халабуду». Тому усі ми причетні до свята, яке відзначатимемо у неділю, – Дня будівельника. Але найперше це день усіх, хто обрав будівництво своєю професією...

Очільник будівельного підрозділу «Ниви Переяславщини»

Віталій Божко називає його елітним, особливим. Він і справді є особливим, бо для сільськогосподарської компанії, наявність будівельників зовсім не характерна. Ми – вертикально інтегрована компанія: від колоска у полі через перероблення зерна на комбікорм для тварин, відгодівлю, перероблення м'яса, виготовлення власної продукції й аж до продажу через фірмову мережу торгівлі – кожен етап контрольований і підпорядкований кінцевій меті – створенню якісного м'ясного продукту. То де ж тут будівельний підрозділ, спитаєте ви?

А він також тут, бо коли «Нива» почала будувати перший тваринницький комплекс і отримала непростий досвід співпраці із підрядниками-будівельниками, власник компанії Олександр Мостіпан вирішив, що на совість збудоване те, що ти зводиш сам. Так у 2008 році в аграрній компанії з'явився не профільний, але такий необхідний підрозділ.

«Історія нашого будівельного підрозділу почалася 15 років тому із запрошення у команду Анатолія Федоровича Єшенка. Він людина більше аніж із п'ятдесятирічним досвідом роботи в галузі, заслужений будівельник України.

Поступово вимальовувались складові підрозділу, ми отримали ліцензію,

і, починаючи з цього часу, усі будівельні роботи виконувались нашими будівельниками.

Принцип, при якому усе необхідне ми виробляємо самі, допоміг організувати самодостатній підрозділ із бетонним заводом, цехом решіток і панелей, професійною командою виконробів, архітекторів та проєктувальників, дружним

дитячим сміхом, а виробництво працівниками.

Нехай щасливими будуть родини й міцним здоров'я, хай радістю і миром повняться оселі, а у наших будівничих буде багато роботи. Бо ж, хто не буде, той і не живе... Тому будемо перемагати, жити й будувати», – зазначив засновник компанії Олександр Олексійович Мостіпан, вітаючи будівельників зі святом.

колективом співробітників.

У наших будівельників багато роботи, а буде ще більше, нам головне перемогти ворога, тому на всіх ділянках роботи, усіма можливими способами наближаємо перемогу, щоб люди найбільш мирної професії зводили нове житло, нові виробничі приміщення і будували мирне майбутнє. Щиро вітаю колектив будівельного підрозділу зі святом.

Нехай міцними будуть фундаменти, надійними стіни й дахи. Нехай легко зводиться все нове, хай звучать будинки

ЗЕРНОВА ЛАБОРАТОРІЯ –

Якщо ви не бачили, як золото полів перетворюється на тисячі тонн добірного зерна, вважайте, ви нічого не знаєте про жнива і народження хліба. Ми маємо свій, особливий погляд на все це і готові поділитись із вами цією захопливою історією.

Напоєне сонцем, вітром, дощем, народжене матінкою-землею, зібране хліборобськими руками зернятко потрапляє до їхніх дбайливих і ніжних рук. Його, як новонароджене дитя, зважують, вимірюють зріст й оцінюють його майже так само, як лікарі-неонатологи

дитя по шкалі Апгар. Ми говоримо про наших техніків-технологів, працівників виробничо-технологічної лабораторії «Ниви Переяславщини», ми ж називаємо її зерною.

Це перше приміщення, куди потрапляє зерно із поля. Невеличка біла будівля, оточена клумбами, на яких завжди бувають квіти, а поруч стоїть журавель-пробовідбірник, що зустрічає кожен автомобіль, що везе зерно в першу його дорогу. Це вже потім будуть елеваторні банки, залізничні вагони, машини й механізми, що виготовлять борошно і спечуть хліб, перероблять збіжжя на корми чи повезуть у далекі заморські країни, щоб і там людям потрапив до столу золотавий український буханець. От якби тільки зараз іродові діти із країни мордора не грожали світові своїми хижими пащеками. Віримо, що

так і буде, а поки що повернемося до нашого зерна.

«Зернова лабораторія – серце елеватора», – каже очільниця лабораторії Оксана Трохименко. Не сміємо їй не вірити, бо вона свою роботу знає добре, адже вже сім років очолює підрозділ, який складається із двох лабораторій. З хімічною ми вже вас знайомили, тепер час зернової. Всього у ній працює семеро техніків-технологів і один старший технік-технолог – Раїса Михайлівна Науменко, саме вона відповідальна за ведення НАССР – контролю якості і безпечності харчових продуктів.

Кожна машина зі збіжжям потрапляє до їхніх рук. Працює лабораторія цілодобово і цілодобово, перевести дух можна хіба що взимку якийсь тиждень на новорічні свята. А найгарячіша пора – безумовно жнива.

Крім того, за часів Київської Русі вересень іноді називали ще «хмурень», тому що дні ставали все менше, холодніше, як підсумок, хмурніші. В Україні 1 вересня мільйони учнів йдуть в школу. Але конкретна дата початку нового навчального року була затверджена тільки в 1935 році. До цього дата була «плаваючою», школярі могли піти в школу як в кінці серпня, так і на початку вересня.

У вересні наші предки намагалися вгадати — яка буде зима? Тому, з вереснем пов'язано безліч народних прикмет. Наприклад, велика кількість павутини у вересні віщувало м'яку осінь і холодну зиму. Якщо на дубах багато жолудів, то зима буде сніжною. А ось холодний вересень віщував ранню весну наступного року. На вересень зазвичай доводиться і так зване «бабине літо», коли на короткий час погода знову стає теплою і ясною. Чому це літо називається саме «бабине»? Є припущення про те, що основні сільськогосподарські роботи на той час вже закінчувалися, жінки приймалися за рукоділля. А ось в Північній Америці цей період називають «індіанське літо». Вважається, що люди, народжені в вересні, відрізняються ощадливістю і зрілістю мислення. Вони не люблять розкидатися грошима, володіють цілеспрямованим характером. Вчені Гарвардського університету провели дослідження, в результаті якого дійшли висновку — найкращі оцінки в школах отримують діти, які з'явилися на світ у вересні.

30 вересня 1630 року в Америці було винесено перший смертний вирок. До повішення за умисне вбивство засудили якогось Джона Біллінгтона. У Франції навпаки через багато років був введений мораторій на смертну кару. Таке рішення було винесено Національними зборами 30 вересня 1981 року. Це було однією з передвиборних обіцянок, яке зробив Франсуа Міттеран, який вступив на

Вересень вважався сьомим за рахунком місяцем в році у древніх римлян і греків, за що і зобов'язаний своїй назві: «septem» в перекладі з латини означає якраз «сім». Слов'яни називали цей місяць «рюїнь», тому що у вересні часто можна почути крики (рев) диких тварин і сильні вітри, які по-своєму ревуть...

григоріанське, назву лишили старою. Схожа варіація назви вересня і досі збереглася у сербів («руян»). А в чеській мові зберігся термін «рієн» — що правда, стосується він жовтня. У книгах часів Київської Русі зустрічається назва «вареснець». Деякі до-

ВЕРЕСЕНЬ

початку року на пост президента. Мораторій діяв 26 років, в 2007 році заборону на смертну кару було внесено до Конституції Франції. У вересні 1812 року в Москві, під час окупації її військами Наполеона, сталася страшна пожежа. Вогнем було знищено дві третини будинків міста, загальний збиток, заподіяний Москві, був оцінений в 320 мільйонів рублів. Місто відновлювався більше 20 років. Цю дату треба записати червоним у нашому календарі!

Чому вересень назвали вереснем?

Назва дев'ятого місяця пов'язана з вересом — вічнозеленою рослиною, широко розповсюдженою на Поліссі. Пахучі суцвіття вересу розпускаються в серпні й цвітуть аж до кінця жовтня. Проте найпишніше рожево-бузкові квіти вкривають піщані пагорби, торф'яники та соснові бори саме у вересні.

Як називають вересень в інших країнах?

Так, як і українці, назву першого місяця осені тісно пов'язують з вересом і наші сусіди-слов'яни. Білоруси називають його «верасень», поляки — «вжесень». У перекладі з латинської мови вересень означає «місяць цвітіння вересу», а з литовської — «місяць вересу».

Та більшість європейських народів використовують латинську назву «септембер», що в перекладі означає «сьомий». Не дивно, адже ще у Древньому Римі вересень і справді був сьомим місяцем року.

Справа у тому, що у римлян новий рік починався з березня. Тож навіть, коли літочислення змінилося з юліанського на

слідники вважають, що вона пов'язана з першими осінніми заморозками, що трапляються у вересні, та все ж ймовірніше тут йдеться про верес.

Як називають вересень у різних куточках України

На Заході нашої держави вересень здавна називали «сівень» та «маїк», що пов'язано з масовою сівбою збіжжя і «маянням» (сходом) озимини.

На Поліссі вересень часто називають «бабиним літом». Така назва пов'язана із роботою на полях та городах, яку цієї пори жінки закінчували та могли нарешті зітхнути з полегшенням (як і Ти після останнього дзвоника ☺).

Відома в Україні і назва «покрійний» — від свята Покрови, яке за старим стилем випадає на 1 жовтня. На той час листя вже рясно покриває землю.

ТО СЕРЦЕ ЕЛЕВАТОРА

Проби беруться із кожної машини, із різних місць, тут у підрозділу аж два пробовідбірники про запас, бо стати вузьким місцем під час живих лабораторія не може.

Усе привезене визначають за певними характеристиками, формують

середньодобові, середньозважені зразки зерна. Визначають температуру, вологість, засміченість та ще багато показників залежно від аналізованого матеріалу. А вже потім розподіляють культуру до певних завальних ям для наступного сушіння та зберігання.

Праця дуже серйозна і відповідальна, помилка тут неприпустима. Найбільше уваги до себе вимагає пшениця, процес її дослідження триває 2 години, але й інші культури досліджуються ретельно та уважно. Більшість працівників

мають великий досвід і значний стаж роботи у компанії.

Відповідальна робота вимагає повної самовіддачі, бо навіть після потрапляння у банки-силоси збіжжя завжди на контролі, щоб була дотримана температура зберігання, а вона не може більше ніж на 10 градусів відрізнитись від температури довкілля. Зерно — живий організм, тому серце елеватора — зернова лабораторія, контролює кожен його параметр — вдень і вночі.

Живи в поті чола!

Молитви Андрія Ворона

Ранкова

(Отче наш...) Господи Ісусе Христе, дав Ти мені добру нічку, дай мені і добру днину. Укріпи мій дух і моє тіло, оберігай мене від усіляких бід, напастей, хвороб і спокус життєвих.

Дай мені здоров'я душевне й тілесне, дай спокій моїй душі, доброту, чистоту, простоту, лагідність і гідність, поміркованість і скромність мого життя. І радість від життя - найвищого Твого дару. Втіху і задоволення від роботи, яку виконую.

Тобі одному вірю і служу, кланяюся Тобі і сподіваюся, що й надалі не залишиш мене у важку годину, як і досі не полишав мене своєю увагою і милістю.

За Тобою я як за стіною - спокійний, сильний, добрий, мудрий, тверезомислячий, працьовитий і працездатний, і втихомирений у час відпочинку.

Від Тебе в моїй душі вогонь любові, миру й доброти.

Господи, дай мені силу перебути втому дня і не образити душі ближнього свого. Керуй моєю волею й думками моїми. Пошли через Духа святого моїй душі багато світла, спокою, миру і радості. Дай мені з щирим спокоєм і мудрістю зустріти все, що я нині побачу, взнаю, почую і відчую. Нехай це піде мені на пізнання найвищої Твоєї істини, Господи. Амінь.

Вечірня

(Отчешаш...) Господи Ісусе Христе Сине Божий. Уклінно дякую тобі за ще один день, котрий Ти мені подарував. За те, що укріпив мене і оберігав від усього лихого. Прости мені вільні і невольні гріхи, якими за день засмутив Тебе через свою слабкість, нерозумність і недосконалість.

Залишаюся за Тобою, як за стіною, і вручаю в Твої руки мою душу.

Хрест під себе стелю, хрестом вкриваюся, хрестом кланяюся і все зле від себе відганяю.

Господи, прости мене грішного і благослови. Амінь.

У важку хвилину

Господи Ісусе Христе Сине Божий, помилуй мене грішного.

Ангелу-хранителю

Милий мій Ангеле-хранителю. Уклінно дякую тобі за те, що був зі мною дотепер. І прошу тебе надалі бути при мені. Оберігай мене і мою родину від усіляких бід і напастей. Навчи мене гармонії душі й тіла. Будь посередником між мною і Богом. Коли Господь Бог сподобиться покликати мене на суд праведний, допоможи прийти достойно і як належить. Амінь.

Радься з Ангелом-хранителем

Частіше згадуй його і радься з ним. Запитуй його, що бентежить тебе. І відповідь прийде обов'язково - в несподіваній думці, в розмові, через незнайому людину, книгу, газету, інше (далі буде)...

Війна вносить свої корективи в штат компанії.. багато наших працівників нині захищають Україну.. та незважаючи ні на що, **НИВА** зараз, як ніколи, на сторожі **ПРОДОВОЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ!**
Запрошуємо до команди СП ТОВ "НИВА ПЕРЕЯСЛАВЩИНИ"!

Відкриті вакансії:

- ✓ Начальник зміни комбікормового заводу (вахта 10/10)
- ✓ Апаратник комбікормового виробництва (вахта 10/10)
- ✓ Оператор сушильних установок на Елеватор в с.Переяславське (графік 5/2, в сезон вахта1/2)
- ✓ Бухгалтер (оператор комп'ютерного набору) в офіс с.Переяславське (графік 5/2 з 8 до 17)
- ✓ Оператори-технологи на Свинокомплекси по Київській області (вахта 14/7)
- ✓ Електромонтер на Свинокомплекс (вахта 14/7)
- ✓ Слюсар-сантехнік (графік 5/2 або вахта 20/10)
- ✓ Водій категорій В,С (на авто ІВЕСО) у с.Вознесенське
- ✓ Обвалювальник свинини (графік 5/2)
- ✓ Оператор термокамер та термоагрегатів на м'ясопереробний завод с.Переяславське (графік 5/2)

Надсилайте резюме та телефонуйте:

info@niva-sa.com.ua 050-338-23-27

Знайомтеся з нашою компанією: <https://niva-group.com/uk>

Детальний опис усіх вакансій за посиланням:

www.work.ua/jobs/by-company/1502069

Вітальна світлиця - «Перевесельце»!

У Старій Оржиці Козаченко Леонід Іванович 3.08, а Дзеба Ольга Миколаївна 27.08 відзначили 60, Волинець Любов Григорівна 9.08 та Голиця Сергій Олексійович 22.08 – 65, Гончар Ганна Іллівна 22.08 - 80! У Новій Оржиці Шкарупіло Григорій Миколайович 21.08 відзначив 65, Погребна Валентина Василівна 11.08 – 75, Перепелиця Лідія Іванівна 2.08 - 80! У Козлові 1.08 Остапенко Олексій Олексійович та Барабаш Микола Іванович святкували 70, Лой Ольга Миколаївна 31.08 – 75! Бажаємо вікувати в щасті і мирі!	У Русанові відзначили 60-річчя Бабіч Світлана Петрівна – 7.08, 5.08 - Писаний Іван Миколайович – 65, 20.08. Харченко Наталія Олексіївна святкувала 70, Буймістрова Галина Павлівна 1.08 та Пильтій Галина Петрівна 6.08 -75, Ряба Ольга Данилівна 7.08 - 80! У Яблуневому Малащенко Віталій Миколайович 18.08 зустрів 60 років! Таран Григорій Андрійович 7.08 відзначив 65, Божок Любов Григорівна 10.08 святкувала 80, Смаль Уляна Михайлівна 27.8 - 90! Миру і щастя!	У Любомирівці Нестерчук Анатолій Іванович 5.08, а Гета Раїса Михайлівна 25.08 святкували – 60, Коваленко Євгенія Кузьмівна 9.08 - 70, Хоменко Ольга Іванівна 22.08 - 80! У Корніївці Паймаш Ольга Іванівна 31.08 – 75! У Двірківщині 24.08 Ситнік Раїса Петрівна відзначила 65, Баран Ганна Федотівна 10.08 - 85! Щастя вам!	У Переяславському Гарасько Василь Григорович 27.08 зустрів 70! У Сомковій Долині Зіневич Ольга Яківна 12.08 та 14.08 Дуда Микола Іванович святкували 65! У Семенівці Барабаш Валентина Олександрівна 8.08 відзначила 70! Нових ювілеїв!	У Ничипорівці Самойлик Василь Миколайович 26.08 відзначив 60! Щастя і миру Вам!
У Гостролуччі Лесик Валерій Миколайович 13.08 відзначив 60, Гирич Сергій Степанович 9.08, а Волуйко Віра Володимирівна та Головка Любов Володимирівна 28.08 - 65, Кириленко Віра Іванівна 27.08 - 70! Хай здоровиться у мирі!	У Студениках 28.08 Євтушенко Михайло Петрович відзначив 65, а Щербак Ганна Василівна – 20.08 - зустріла 85! Тож многая літа вам у мирі і радості!	У Паришківці Лакомська Лідія Михайлівна 29.08 зустріла 70-річчя, Білинська Людмила Петрівна 6.08 - 75! Щастя і добробуту!	У Вознесенському Рудік Микола Володимирович відзначив 10.08 - 65! Миру і щастя!	У Положках Харченко Любов Василівна 11.08 відзначила 60, Шамардак Ганна Максимівна 8.08 - 80! Щастя!

Керівництво та працівники Групи Компаній «Нива Переяславщини» щиро, з роси і води зичать пайовикам-ювілярам многая літа, тепла від сонця і людей! А «Перевесло» запрошує вас надсилати на електронну адресу pereveslo@ukr.net або передавати привітання через відповідальних по населених пунктах - для пайовиків безкоштовні!

Магнітні бурі у вересні: 6 вересня — сильна магнітна буря. 3 7 по 10 вересня — триденна магнітна буря. 3 26 до 28 вересня — дуже сильна магнітна буря. 30 вересня — помірна магнітна буря.

Міжрайонний інформаційний бюлетень
Групи компаній «Нива Переславщини»
Розповсюджується на Бориспільський та Броварський райони Київської області.
Віддруковано - ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»
Наклад- 3200 примірників

08420, Україна
Київська обл., Бориспільський р-н,
с. Переяславське, вул. Привокзальна, 2
<http://niva-group.com>
Матеріали номера підготувала Г. Третяк
Редагування і верстка - М. Нанінець